a ¶ Cōtra ipsos. No. q: dato ꝙ epi expulsi ꝯ alios vel circa alia possent per se vel p alios iurisditionē in suis diocesibus exercere: satis est ꝙ cōtra illos non possunt: vt locum habeat constitutio.
b ¶ Sup his. sup alijs ergo ipsoꝝ assertioni non stabit: vñ si dicant loca ad q citāt illos eis fore secura: in hoc eis nō credit: cum hoc nō sit de his expressis. Eadē rōne non credit si dicāt loca ĩ quibus pcedūt eē viciniora in qbus possint tute manere: ꝛ pcessus facere ꝛ citati venire. Itē nec credit eis in eo ꝙ dicāt aliquē expulsorē ꝯsiliarium vel fautorem. ille tñ cui hoc ipigit: habet se sup eo defendere ꝛ sic intelligas supradicta.

citare vel ipsos malitiose prestitisse impedimentuz: ne p eos potuerit sic citari: aut ꝙ in suis diocesib9 iurisditionez p se vel p alium contra ipsos[a] exercere nequeunt: vel non audēt: stari sup his[b] volum9 assertionibus[c] eorūdē ipsis districtius ĩiūgētes sub iterminatiōe diuini iudicij: ne circa pmissa contra ꝯscientiā[d] ꝯquaz mendaciter aut dolose asserāt uel cōfingāt. ¶ Eorundem aūt epoꝝ snias ꝛ pcessus quos in pmissis casibus[e] in alijs diocesib9 duxerint faciēdos: denuncient seu denunciari faciant p suas dioceses ꝯuicini epi: cū ab eis[f] fuerit requisiti[g]. ¶ Per pmissa quoqꝫ nullus ex transcursu tpis quāticūqꝫ[h]: vel alīs quoquomodo locoruz diocesanis uel alijs quibuscumqꝫ iurisditionez habentibus[i] in locis premissis in qbus predicti episcopi sic expulsi iurisditionē vt pdicitur[k] exercebūt: preiudicum generetur[l].

Rubrica ꝯ causa possessionis ꝛ ꝓprietatis.

Clemens. v. in concilio uienen.

¶ In cā bñficiali delata etiaz per appellationē ad curiā utraqꝫ pars pōt petitoriū ꝛ possessoriū intentare: ꝛ ante cause ꝯclusionez pōt spoliatus suspēso petitorio suo vel aduersarij possessoriū ꝯseq. Io. an.

Causa bñficiali[m] per appellatōez[n] ad se. ap.[o] legitime deuoluta[p]: tam appellanti quā appellato[q] licere decernimus: nedum petitorium sed ꝛ possessorium intentare. ¶ Et in spoliantis[r] odium añ cause ꝯclusionē[s] suspēdere[t] petitoriū a se ꝛ[u] ab aduersario[x] intentatuz: ĩ solo[y] possessorio procedendo.

Rubrica De dolo ꝛ contumacia.

Clemens. v. in concilio uienēsi.

¶ Appellās ante diffinitiuā etiaz a diffinitiua lata eo absente citato vel nō appellare potest nisi prima appellatio fuerit friuola manifeste quo casu non appellat tanquā manifestus contumax. Io. an.

SI añ diffinitiuā sniaz[z] a iudice quis appellando recedat: ꝛ iudex sue appellationi nō deferens[&] eo citato vel etiā nō citato[ꝯ] ulteri9 in causa pcedēs cōtra ipsum etiaz absentē[ꝝ] sniaz diffinitiuā promulget[a] poterit idē appellās a dicta sententia infra tempus debituz[b] appellare[c]. ¶ Nulli ei9 pma appellatio esset friuola manifeste[d].

Rubrica Ut lite pendente nil innouetur.

Clemens. v. in cōcilio vienēsi.

c ¶ Assertōib9. no. h mĩ ta spālia ꝙ credit assertioni iudicis. Itez ꝙ credit sine iuramento: ꝛ ꝙ vni soli ꝛ in cā propꝛia. Regularit ꝯ: de proba. qm. ꝯ testi. veniēs: ꝛ. c. lic: ꝛ. c. nup. vbi ꝯ hoc ꝯ cōsc. disti. iiij. paruulos .iiij. q. ij. nullus cum similibus.
d ¶ Ꝯsciētiā: cōcor. ꝯ renū. nisi. in fi. de vo. ꝛ. fi. de rescrip. statutuz. §. assessorem. li. vi.
e ¶ Pꝛemissis casibus: ꝯ alios processus vicini nūciare nō tenent. ꝯtra .xi. q. iij. cure. de treu. ꝛ pa. c. i. So. pꝫ p litteraz sequētē. nā factos in alienis diocesib9 extra pdictos casus exeq ñ tenet. factos in ꝓprijs sic: ut ĩ contrarijs.
f ¶ Ab eis: nō videt ergo sufficere ꝙ requirantur a tertio: etiam cuius interesit.
g ¶ Requisiti: si. dcō. cōpe. postulasti. e. ti. romana. ꝯ. fi. li. vi. eps requirens illos non facientes punire nō posset: aget tñ coraz illius superiore vt illū cogat ꝛ puniat: de iurepa. nullus. nisi iustam hēret cām nō parēdi: ut ꝙ notorie sunt iiusti: de offi. delega. si quando. ꝯ offi. lega. studuisti.
h ¶ Quanticūqꝫ: etiam cuius initij vel contrarij nō sit memoria: qō alīs releuat ab onere probandi titulum: de prescrip. c. i. li. vi.
i ¶ Habentibus: habent enim quandoqꝫ inferiores in loca vel in personas episcopalem iurisditionem vel quasi: de priuile. abbates. in fi. li. vi.
k ¶ Ut predicitur: datur intelligere ꝙ si alīs inter subditos ipsorum diocesanorum iudicarent: bene per taciturnitatem ꝛ temporis lapsum eis preiudicari posset: sed isto casu cum hoc faciunt iuris auctoritate: diocesanis nulla negligentia pōt ascribi: ergo nec contra ipsos prescribi.
l ¶ Generet: quando exercent iurisditionem in loco vel in certas psonas vel causas acquirant possessionē illius generalem vel spālem: ꝛ quando prescribunt satis scripsi post Inno. de capel. mo. c. ii. ꝛ de hoc in spe. de iurisdi. om. iu. ad fi. ꝯ. illud ēt. ꝛ de pscrip. §. i. ver. sed pone miles.

Causa. Due sunt partes sicut duo sūt dicta. Secūda ibi. Et in spoliantis. Imola.

m ¶ Beneficiali: cōprehēdit minora ꝛ maiora bñficia ꝛ pbēdas. ꝛ de hoc de regu. iu. c. i. li. vi. ĩ nō beneficialibus autez non hꝫ hoc locum: etiaz si de ecclesia vt de proprietate sit questio: facit qō dixi. ꝯ. ea. com. de iudicijs. dispendiosam. sup verbo bñficijs.
n ¶ Per appellatōez: fortius si p q̄relā: videbat autē ꝙ illud soluz super quo appellatū erat eēt p appellatōis iudicē cognoscēdū. vñ coram iudice appellatōis nō fit recōuētio: de hoc scripsi de mu. pe. c. i. cognoscat ergo id solū sup quo appellat: siue añ sniam fuerit appellatū: ad hoc. ꝯ. de ap. appellanti. cū suis cōcor. siue a snia. ij. q. vi. ad finē. siue extra iudiciū: de elec. vt circa. li. vi. sed ex quo deuoluta est causa per decre. i. de elec. li. vi. non expectato appellationis euentu voluit papa hoc licere: ꝛ hoc probat ver. ꝯ. decernimus. per quod respondetur ad iura predicta. Pōt etiam dici ꝙ decre. ut circa. locum non habet cum quis suum prosequitur interesse: ut. ꝯ. e. com. de elec. constitutionem. in pñ.
o ¶ Ad se. ap. In inferioribus ergo secus.
p ¶ Deuoluta: ita ꝙ cā ipsa est ĩ curia sm formam: de elec. li. vi. vt quia appellatio legitime interposita est. e. ti. vt circa. ꝛ appellatio legitime ĩsinuata: vt in cle. ꝯ. de elec. causam: ꝛ. ꝯ. debitum tempus: vt ibi. §. pe.
q ¶ Appellatio: vtrunqꝫ enim equaliter artat illa cōstitutio. i. de elec. vterqꝫ ergo sentiat cōmodū sicut onus: de regu. iu. qui sentit. li. vi.
r ¶ Spoliātis. p hoc pꝫ ꝙ loquit in possessorio recupande. de possessorio retinē de an ĩtētari possit p eū q petitoriū ĩtētauit illo pēdēte notaui ꝛ dixi. ꝯ. e. pastoralis. super. iiij. glo. in ea parte qua dicit añ mediū ꝙ de possessorio pōt rediri ad iudicium pprietatis: reprobari videt p hūc tex. Si enī speciale hoc ĩducit in odiū spoliātis: ꝙ suspēso petitorio transit ad possessoriū: ergo id nō licebit in casu conuerso: in quo casu cessat. Sꝫ glo. dupliciter pōt ōfendi. s. q: nō dicit ꝙ suspenso possessorio redeat ad petitoriū: sed ꝙ ō possessorio ĩcobato: redit ad petitoriū: qō pōt intelligi renūciato pori iudicio. Itē uolens dicere ꝙ suspēdi ꝛ pēdere possit possessoriū dicit h spāle h. adde in causa appellationis vt dixi in glo. forti9. ut qō ibi dixi ñ licuisset hodie liceat ĩ odiū spoliātis
s ¶ Cōclusionē: q̄ lꝫ fieri possit vt h: tñ ĩ his bñficialib9 potest omitti. ꝯ. de ꝯ. si. sepe cōtingit. facta ergo ꝯclusiōe hoc nō licebit: qō uex puto nisi in cā ꝯcr. pastoralis. ĩ fi. ꝯ. e. vt sicut hoc in alijs causis bñficialib9 tūc liceret: sic ꝛ in ista saltem eo casu quo suspēdit petitoriū ĩcob atū a se in quo loquitur illa decre.
t ¶ Suspēdere: sine metu cōdēnatiōis expensaꝝ: vt dixi. e. ti. pastoralis. super. ꝯ. agi potest.
u ¶ Et pro vel: vt. ff. de ꝯ. si. sepe. ꝯ rescrip. c. ij. vbi de hoc.
x ¶ Aduersario: h lr̃a ꝛ sequēs approbare vr̄ qō no. Io. ii. q. .ij. c. i. ꝛ her. ꝯ. de or. cog. c. fi. Hos. Inno. ꝛ Ab. de restitu. spo. ex ꝯquestiōe. s. qñ sup eadē re ĩtētat unus petitoriū alt sup illa ĩtētat possessoriū recuperā de pus audit. ꝛ sic vtilius est sibi agere ꝙ excipere: qō ꝯ Host. non placuit: qui dicebat ex vi actionis eum non prius audiendum sed simul: dicens ꝙ in decre. ex cōquestione. prius excipit postmodū egit vt ibi scripsi.
y ¶ Solo. quasi nil habeat docere de petitorio: ꝛ p hoc videt ꝙ perēs restitutionem bñficij nō hēat iustificare possessionē vl ꝓbare titulū: ꝯ resti. spo. in lr̃is. cōtra de fi. presby. cōstitut9. vide qō ibi dixi sup glo. ij. ꝛ quod no. Ho. ĩ summa de resti spo. §. in casibus. ꝯ. qd ergo. volens se defendere ꝯtra hunc tex. respōdebit per decre. ex pte. de resti. spo. vbi intentans possessoriū pbat ꝯiugium. ꝛ per decre. ad decimas. e. ti. li. vi. Aliud est ergo intentare petitoriuz: aliud iustificare possessoriuz ex titulo vbi natura possessorij hoc requirit: sed vide quod dixi in pre. decre. ex parte. in glo. quasi dicat. vltra medium.

SI ante. Pōit dcm̄ a quo. Scdō excipit ibi. nisi. Imola. Determinat casuz dubiū circa decre. eni qui. e. ti. li. vi. ꝛ qō ibi tāgit archi. ꝛ qō no. de re iu. inter monasterium in vlti. glo.

z ¶ Sententiam: ꝛ sic oportet appellationē iustificari solum ex virtute grauaminis illati propter qō appellauit: vt. ꝯ. de ap. appellanti.
& ¶ Non deferens: si detulisset snia postea p ipsum lata non valuisset: qō dic vt de appel. cū appellationibus. li. vi. bene aūt fecit iudex nō deferendo: ex quo putabat ex falsa causa appellatum: nunꝙ enim reuocabitur quod per eum fiet: nisi prius iustificetur appellatio. quod dic vt eo. ti. non solum. li. vi.
ꝯ ¶ Non citato: q: citare nō tenet: vt in pre. decre. eum qui.
ꝝ ¶ Absentem: fortificabant dubium hec duo: ꝙ citatus fuit: ꝛ ꝙ fuit absens: p que aperte videbatur cōtumacia in nō veniēdo: vt. ꝯ. dicam.
a ¶ Promulget: quod potuit si lis erat contestata: ꝛ quod liquebat de causa. ꝯ. e. prout. ꝛ idem si non erat contestata: sed erat de casibus quibus procedi ñ pōt ad sententiam lite non contestata contra contumacem: qui habentur vt lite non contestata. quoniam in tex. ꝛ in glo.
b ¶ Debitū. s. decem dieꝝ ꝛ a tempore noticie: de appel. cōcertationi. li. vi.
c ¶ Appellare: no. Inno. ꝛ post eum Hostien. de appel. dilecto. vt ibi scripsi ĩ fi. vlti. glo. ꝛ Guil. in spe. de sen. prola. §. iuxta. ꝯ. qd ergo si appellatio. ꝙ appellans ante sniam q postea appellat a snia per hoc non renunciet prime appellationi: nec sniam ratificat. geminatio enim aepellationē non submittit: sed subtrahit appellantem a iudicis potestate. xxi. q. ij. lotharius. de ap. bone. ꝛ. c. dilecte. nō ob. ff. rem ra. ha. l. iij. §. falsus. quod solue vt no. her. de re iudi. c. i.
d ¶ Manifeste: vt q: nulla cā fuit ibi expressa: vel non legitima: dato ꝙ eēt va vel legitima manifeste falsa: vel iam pnunciatum eēt illā falsaꝫ ꝛ nō appellatū. Et aduerte. q: pbare videt hec littera ꝙ vera ꝯtumacia ĩ nō veniēdo nō ĩpedit

appellantē vel appellationē nisi sit manifesta: vt sic in ꝟa ꝯtumacia distinguatꝛ inter manifestā ꝛ dubiā: appellans enim friuole ꝛ recedens ꝟe cōtumax est: ꝛ tñ si hoc non est manifestū appellat ꝛ ꝑm hoc intelligenda videntꝛ iura que dicūt cō tumacem in nō veniēdo nō appellare. ij. q. vi. §. sunt quoꝝ. in prin. xxiij. q. iiij. de illicita. C. de iudi. pperandū. §. cū aūt. quoꝝ ap. nō re. l. i. C. e. ti. In non ve niendo ideo dixi: qꝛ ꝯtumax in nō parendo appellat. ff. de ap. creditor. §. iussus. ꝛ p ratione diuersitatis dicit ibi glo. ꝙ iste peccat in vno tñ: ille i duob⁹: qō itelligo ꝙ iste venit sꝫ ñ pet ille nec venit nec paret Guil. i spe. ō cōtu. §. i. ver. ꝛ nō. Pri mo distinguit duplicē cōtuma ciaꝫ: verā ꝛ presumptā. Scōo triplicē. s. euidenteꝫ verā ꝛ pre sumptā aut fictā dicens ꝙ ꝟus ꝯtumax quē citatio apprehēdit non audiꝛ appellans: ꝛ multominus euidens. Et euidentē vocat contumaciam illius qui dixit se non uenturum: ꝛ an sufficiat hoc extra iudicium dixisse nuncio citanti: vide quod no. de sen. excom. venerabilibus. §. secus. li. vi. veram illius quem citatio apprehendit. fictā vel interpretatiuā citati ad domum quem citatio non apprehendit. Ja. de are. contumaciam quaꝫ supra dixi euidentē dicebat ve rissimam: ꝛ dicebat fictum ꝯtumacem appellare: veram venientem iudice sedē te pro tribunali restitui ad appellandum. ff. de in inte. resti. l. diuus. verissimuꝫ nullo iure ad appellandū admitti. ff. ex qui. cau. in pos. ea. l. fulcinius. §. fi. Sed circa hoc est sciendum ꝙ in ꝟo ꝯtumace quadruplex est opinio: ꝛ in ficto quadru plex. Nam aliqui dicunt verum quem supra dixi euidentem vel verissimū: alij inuentum: alij non inuentum: tunc demum si se citatum nouit: alij citatum ab homine. Item quidaꝫ dicunt fictum inuentum qui dixit se venturum: vel tacuit sed non venit: ꝛ hāc etiam recitat glo. vlti. in. l. fi. ff. de resti. in inte. Alij dicunt hunc verum sed fictum non inuentum: ꝛ facit quod no. in. l. ex consensu. §. fi. ff. de appel. Tertij in non inuēto distinguūt: an citatio postmodum ad istū perue nerit ꝛ sit verus. an nō: ꝛ tūc sit fictus: ꝛ facit qō no. in. l. i. §. i. ff. quando ap. sit. Alij dicunt fictum cum ius citat. verum cum citat homo: qꝛ nūcius ꝛc. ff. de ar bi. celsus. ꝛ facit qō no. Compost. ꝛ Archid. de elec. c. i. li. vi. sit ꝟa īterpellatio que fit expresse per hominez. ff. de vsu. ꝛ mora. ficta que tacite fit per legem: vt i persona minoris. ff. de leg. ij. ticia seia. §. vsuras. C. in qui. cau. in inte. resti. nō est ne. l. in minorū. De vero ꝛ ficto placet opi. ij. reprobata prima ꝛ quarta: ꝛ lꝫ tertia in se sit ꝟa: qꝛ ꝟe iudici contumaciter resistit is qui non inuentus citationis notitiā habuit ꝛ nō venit: tñ qꝛ id iudicialiter nō cōstat ꝛ ex presumptione iudica mus: habemus illum pro ficto. vbi iudicialiter ergo ꝯstaret haberetur pro ꝟo: ꝛ sic posset intelligi. §. finaūt de quo submittā. Item sciendum ꝙ circa cōtumacis appellationem est opinio etiam quadruplex. Cōmunis hꝫ ꝙ fictus appellat. C. quomodo ꝛ quādo iudex ab eo. ff. quādo ap. sit. l. i. in fi. C. de li. causa. si is. ꝛ fa cit hec decre. Secunda singularis opinio. Ja. Bal. ꝛ Odof. quā sequebaꝛ dñs meus in. l. properandum. ꝙ etiam ficte cōtumax nō appellet: ꝛ hoc dicunt p. §. finauteꝫ. e. l. de iudi. que loquiꝛ de parte nō inuenta: pro his facit. ff. de iudi. l. ꝛ post edictū in fine. sine suppletione legendo: sed vt dicit glo. si finis ille loquereꝛ de eo qui nec vere nec ficte cōtumax esset nō esset appellatio necessaria. qꝛ ipso iu re sñia nulla esset. ꝛ si exponas qō ibi dicit: audieꝛ beneficio nullitatis sine appel lationis remedio non cōuenit respōsio narrantis. ꝯtra illud de fi. instru. inter. §. ceteruꝫ. Alij dicunt ficte ꝯtumacem appellare posse: qui venit iudice sedente pro tribunali al's nō appellat: ꝛ sic intelligunt. §. finautē. Alij dicunt nedum fictuꝫ: sed etiam verum appellare posse dūmodo non sit manifestus: quem. s. vocaui euidentem vel verissimum: ꝛ pro his facit hec littera de sen. excō. venerabilibus. §. idem est. vbi videꝛ expressum ꝙ citatus nō veniens sit presumptiue cōtumax qꝛ potuit impediri sic ꝙ venire nō potuit. Cum ergo eo casu beneficio absentie restitueretꝛ ꝯtra sñiam: de re iudi. cum bertoldus. de resti. in integ. ex litteris. ꝛ de hoc. ff. de dam. infec. si finita. §. si forte. de re iudi. quesitum fortius ergo bene ficium probabilis absentie illuꝫ excusabit a ꝯtumacia vt appellare possit vt pñs ꝛ obtinere sñiaꝫ retractari ppter iniquitatē sui: nō ppter absentiā tñ. fateor tñ qꝛ vbi presens appellare nō posset: vt qꝛ tertio citatus tunc necessaria eēt restitutio de qua in predictis iuribus. Et ex his cōcludi posset ꝛ scio ꝙ nouum videbiꝛ: ꝙ cōtumax qui nō venit appellat. iudex a quo appellat si scit illum euidentem vel verum ꝛ ꝯtumacem appellationi nō defert: sꝫ in causa vel executiōe procedet. iu dex tñ ad quem appellationē recipiet: ꝛ prius de hoc preiudiciali cognoscet. s. an potuerit appellare: ꝛ si causa cognita inuenerit illum manifestum ꝛ euidentem cōtumacem vel vex: siue inuentum siue nō inuentum: qꝛ tñ postea citatuꝫ se no uit: nec apparet ipsius iustū impedimētū vel excusatio: ꝛ sic ꝯtēpsit: pronūciabit appellationem non deuoluere: ꝛ in appellationis causa nō procedet. Si ꝟo sibi cōstabit illum lꝫ inuentum fortius nō inuentum qui postea se citatum nouit iu ste impedituꝫ ppter qō venire nō potuit: vel saltem excusabilē: vt credidit termi num prorogatum: de resti. in integ. ex litteris. ꝛ facit quod ibi scripsi post Uin. ꝛ Tan. cum per hoc appareat eum fuisse ꝯtumacem qꝛ nō ꝯtempsit. ff. de reg. iu. cōtumacia. pnunciabit appellationeꝫ deuoluere: ꝛ de illa cognoscet. ꝛ est simile qō scripsi de ap. ad hoc si in vna: ꝛ. s. de resti. spol. sollicite. de testi. veniens. ii. ō ap. non solum. li. vi. in. iij. gl. ad textum ergo redeundo videꝛ ꝑm predicta ꝙ de prima appellatione vt preiudiciali primo cognosceꝛ. de or. co. tuam. cuius euen tus alterius cognitionē dabit vel denegabit initium. de elec. si forte. li. vi. Sꝫ ꝑm hoc qd releuat scōa appellatio. cum pnunciato ꝙ pmo fuerit bene appella tum reuocetur sñia per modum nullitatis vel attentati. de ap. non soluꝫ. li. vi. ꝛ pronunciato ꝙ male fuerit appellatum apparet illum postea ꝯtumacem fuisse. ꝛ sic nil reuocabitur ꝛ facit quod scripsi post Innoc. ꝛ Hosti. ō ap. interposita. in fi. i. rñ. Respondeo valet ad hoc: qꝛ nō cogitur psequi p mam sed psequendo secundā si excipiaꝛ de cōtumacia replicabit de iusta appellatione de qua iudex secundo cognoscet. nō vt pronunciet bene vel male appellatum vel ut reuocet attentata. sed so lum vt pronunciet illuꝫ appellare potuisse vel ñ ꝛ sic appellationē deuol uere vel non: ꝛ sic iudex appellationis tertio sup eodeꝫ articulo interiecto ꝙ ñ licuit de hoc cogno scit ꝛ pnūciat. s. de ap. sua nobis. Itē valet: qꝛ ꝑm hoc audieꝛ psequēs ꝑaꝫ licet tempore quo p sequitur sit lapsuꝫ tēpus prime prosequendo. bene facit de sen. ex. lꝫ. li. vi. Si ꝟo etiam tpe secunde appellationis lapsum erat tpꝰ psecutionis pri me. vide qō scripsi de ap. directe sup glo. ii. Itē valet ꝙ posset aliqō pro babile dubium primo appellantem excusare a contumacia licꝫ appellatio pbata iusta pnunciari pōt. facit de elec. c. i. li. vi. Item posset scōa esse in terposita ad aliū iudicē q magis expediret appellanti ꝙ primus Et pre dictis solui videꝛ qō no. s. e. cō. de elec. cām. §. pe. in vlt. glo. ꝙ artatus per decre. illam qui non venit nec misit: si appellat a diffinitiua si nō do ceat de iusto impedimento quod excuset contumaciam non debeat audi ri. fortius. n. cadit vera contumacia in citato per ius commune qō igno rare non licuit quā in citato per iudicem.

Si duo litigantes super benefi cio moriantur siue vterqꝫ in curia vel solus possidēs vel neutro pos sidente alter tantū altero alibi mo riente ad papaꝫ ꝛ in conuersis casi bus ad ordinariuꝫ spectat collatio si ad alterum beneficium pertine bat. si autem alter tantum moritur si superstes vel alius cuius intersit litem prosequitur ex futuro euentu apparebit ad queꝫ collatio spectet Jo. an.

Si duobus[a] in romana[b] curia super beneficio[c] si bi collato[d] litigantibus[e] in eadē curia mori[f] con-

Si duobus. Determinat casum dubium circa decre. ij. de preben. li. vi. q̄ reseruat collatiōi papali bñficia in curia vacantia: an locū hēat in duobus litigantibus ī curia sup beneficio sibi collato alter si moritur vel vterqꝫ. ꝛ distinguit principaliter duo mēbra. qꝛ aut vterqꝫ moriꝛ in curia aut vterqꝫ extra curiaꝫ aut alter tñ. In pmo distinguit: aut vterqꝫ moritur in curia aut vterqꝫ extra. aut alter intus ꝛ alter extra. ꝛ hoc vltimo casu aut alter tātum possidebat aut neuter. ꝛ si alter aut qui moritur in curia aut qui extra. In secundo etiam principali mēbro. s. cum moritur alter tantum tūc subdistinguitur: qꝛ aut beneficium spectabat ad mortuum aut ad superstitem aut ad neutrum: ꝛ si ad mortuum. aut moritur in curia aut extra. ꝛ ꝑm principale mēbrum psequiꝛ ibi. Si vero alter. Tertio protestatur ibi. salua tamen.

a ¶ Duobus: vel pluribus cum sit eadē ratio concor. quod no. ō rescrip. duobus. li. vi.

b ¶ Romana curia: quod dic vt no. s. de preben. presenti. libro. vi.

c ¶ Beneficio: large sumitur comprehendens dignitates de preben. c. ii. libro. vi. saluo quod ibi. no. in. ij. glo.

d ¶ Collato: secus ergo si litigarēt illud sibi debitū. ꝛ cōcor. qō dixi. s. in de. de rescrip. auditor. ꝛ puto solui qō dubie tāgebat archi. de elec. si elec tio. li. vi. de electo in ppositum non ꝯfirmato q moritur in curia: an pre positura vacet in curia. allegabat pro ꝛ contra que no. lxiij. di. q̄to. puto ꝙ non etiam si ibidē sup electione ꝛ ꝯfirmatione litigabāt p hanc litteraꝫ durat enim pma vacatio vsqꝫ ad ꝯfirmationē: facit de elec. cupiētes: ꝛ. c. ꝙ in prin. li. vi. q̄ per ꝯfirmationē desinit. de trāsla. c. i. ꝛ. ij. facit hoc pro opi. quā tenui de elec. cupiētes. §. qd si. in vlti. gl. q̄ incipit ꝛ ptinet. Sed de prioribus bñficijs ꝯfirmati in curia ad dignitatem cuius adeptio facit illa uacare: dubitaꝛ an vacent in curia. ꝛ placet archi. in decre. cōmissa de elec. li. vi. ꝙ nō: qꝛ nō uacant p ꝯfirmationē sꝫ p. possessionē pacificaꝫ vel ex quo stat p cōfirmatum quo minus illaꝫ hēat vt ibi ꝛ de pben. lꝫ epꝯ. c. li. dicebat tñ ꝙ si ille ꝯfirmatus manet in curia ꝛ per procuratores posses sionē apprehendit ꝙ bñficia vacabūt in curia: qꝛ talis possessio quo ad po ra bñficia fingit illum mortuū. vij. q. i. §. ecce in qbus. sꝫ mori nō pōt nisi vbi psonal'r est: ergo ꝛc. Nō placet hoc dcm̄ ex quo sequereꝛ ꝙ beneficiuꝫ p pcuratorē renūciatū in curia vacaret eo loco vbi eēt renūciationis tpe q pcuratoreꝫ ꝯstituit. qō est falsum vt ipse idē no. in decre. ij. de prebē. ꝛ ad . §. ecce. respōde per no. de rescrip. susceptū. li. vi. in glo. pe: qꝛ non ē vere mortuus sed fingiꝛ: ꝛ illa fictio bene pōt trahi ad locū vbi possessionē ap prehēdit. vbi ergo procurator mandatū habēs possessionē apprehēdit: ibi ꝛ hodie uacat bñficium: sed vbi amicus vel negocioꝝ gestor id fecisset p cedere posset illa opi. qꝛ tunc vacāt p acceptionē ꝛ ratificationeꝫ p illum fa ctam in curia ꝛ nō prius. facit de preben. si tibi absenti. li. vi. Item aduer tendū ꝙ sepe curia priora bñficia electi in epm in curia cōsecrati statim cō fert quod puto fieri nō posse illo nō cōsentiente: nisi prius hēat possessio nem epatus nō enī per solam cōsecrationē vacant priora sed p ꝯsecratio nem ꝛ translationem ꝛ lapsum tpis quo debuit ꝯsecrari. prout etiam scri psi post Inno. ꝛ Comp. de elec. cuꝫ in cunctis. ver. cum ꝟo. sup vltimaꝫ glo. si ergo cōsecrationis tempore possessionem habebat tunc statim va cant priora ꝛ in curia vbi consecratur. ꝛ per hoc videtur ꝙ si consecratus in curia possessionē nō habens vadit ad partes episcopatus ꝛ possessioneꝫ apprehēdit ꝙ priora illius beneficia non vacent in curia nisi specialiter fu erint reseruata. Scio tamen ꝙ curia hoc nō reciperet.

e ¶ Litigantibus: in hoc ad ti.

f ¶ Mori: idem puto in renunciatione vel alia vacationis forma: etiam

si inmisceantur: vt qz vnus moritur alius renunciat cum sit eadem ratio ⁊ facit preal. §. eccc. vij. q. j.

a Contingat: simul vel successiue.

b Pontificem: tolle litteram decernimus pertinere.

c Curiā: repete mori contingat vtrūqz collationē huiusmodi beneficij.

d Ordinariū. i. collatorem etiā si non bēret ordinariaz iurisdictionez: sic ō ꝓcess. pben. si loci. lib. vj.

e Nisi: hanc exceptionē etiā in inferiorib⁹ mēbris intelligas repetitā.

f Alb cis: litigantibus mortuis.

g Jus: in re vel ad rē ō vtroqz: ō cōces. preben. c. vlti. li. vj.

b Possidebat: sicut ergo in multis casibus est melior ꝓditio possessoris de preben. si a sede. li. vi. sic fit melior cōditio illius penes quem moritur possessor: ⁊ no. q̄ si h ꝓstitutio nō emanasset videretur adhuc p⁹ mortez que rēdum ad quez ō iure beneficij spectasset vt. j. of cū alter morīt vt eo cognito haberet ꝓsideratio loci mortis illius: ſz qa h fuisset difficile ⁊ facile neglectum: ideo fuit vtiliter hic puisum.

i Pontificem. collatio ⁊c. vt sequitur.

k Alius. s. moriens extra curiaz: ⁊ repete beneficiū possidebat.

l Neutro: idez puto vbi possidebat vterqz vt ī paritate possessionis semp fit potior ꝓditio pape: facit de rescriptis. duobus lib. vi. ⁊ qō no. e. li. de pben. si a sede: ⁊ possent ambo puocare in interdicto vti possidetis vl qz vterqz cōtra reliquū appellauit. vt sepius experimur: ſz forte hūc casum omisi qz vtroqz possidente neuter possidere vl qz nō insolidū: facit ō pba. ſz. vel qz nō pacifice. facit de ele. cōmissa. li. vj.

m Ipsorū. s. quorū alter mortuus est ī curia ⁊ alter extra curiam.

n Prerogatiuā: cōcor. de pben. si a sede. li. vj.

o Si vero: secundū principale membrum distinctionis.

p Decedat: in curia vel extra.

q Intersit: siue ratione tituli ī quo ius habebat in re vel ad rem: siue rōe iuris eligendi vel presentandi vel conferendi qō se cōtendit habere: ⁊ forte mortuū elegerat: vel illi prouiderat. s. e. c. i. li. vi. ī glo. pe.

r Prosequatur. si non psequerē lis nō penderet.

s Interim. s. illa lite pendēte.

t Nō posit. s. e. c. ij. li. vi.

u Euentus: cōcor. de ele. si forte. li. vi. de frigi. fraternitatis. in fi. cū suis cōcor. iste aūt euētus est dubius. ff. de pecul. qō debetur.

x Pertinebit: collatio de quo premisit.

y In curiā: sit ~~defunctus~~ quod sequitur.

z Ad neutrum. alterum membrum subdistinctionis quando pronunciaretur beneficium spectare ad superstitem non exprimit quasi indubitatū qz tūc nō vacat ⁊ sic nec per papā nec per ordinarium cōferendū ad vtrunqz autem ī possibile est spectare. facit de elec. vt quis duas li. vj. ⁊ iō ēt illō non fuit exprimendum.

⁊ Pertinebit: cōstat enim q̄ in curia nō vacauit. etiam si ille qui mortuus est decesserit in curia.

2 Pertinere. cōcor. de preben. ca. ij. libro. vi. ⁊ facit de concess. pben. p. posui.

tingat[a] vtrūqz: collationem huiusmodi beneficij ad romanū pontificem[b]: si vero extra dictam curiam[c] ad ordinariū[d] decernimus pertinere: nisi[e] forsan alius ab eis[f] in dicto beneficio ius[g] haberet: q̄ si vnum ī dicta curia: alterū vero extra mori cōtingat: si moriens in curia bēficiū possidebat[h] ad ro. pontificem[i] si vero alius[k]: ad ordinarium pertineat collatio supradicta: neutro[l] aūt ipsorū[m] beneficium possidente erit romanus pontifex propter auctoritatis prerogatiuā[n] in collatione huiusmodi preferendus. ¶ Si vero[o] alter tantūmodo siue possessor siue petitor decedat[p]: si supstes vel alius cuius intersit[q] cām nihilo minus prosequat[r]: cū interim[s] beneficium de iure cōferri non possit[t] ad quem collatio eius pertineat futurus declarabit euentus[v]. Nam si ad defūctum pertinuisse: beneficium fuerit declaratum: pertinebit[x] ad papam si ille in curia[y]: vel ad ordinarium si extra curiam sit defunctus: q̄ si ad neutrū[z] illud spectasse constiterit ad ordinarium collatio pertinebit[2]: salua tamē ī premissis omnibus ro. pontifi. ptāte ad quez ecclesiarū personatuum dignitatuz aliorumqz beneficiorum ecclesiasticorum plena ⁊ libera dispositio ex sue potestatis plenitudine noscitur pertinere[2]. Idem.

Lis dicit pendere quo ad hoc vt nihil debeat innouari cuz citatio legitime peruenit ad partē vel per eū stetit quo minus peruenirēt cuz tali expōsitione q̄ potuit īstrui super quo cōueniatur. Jo. an.

Quam lite pendente[a] nihil debeat innouari[a]: litē quo ad hoc[b] pendere censemus: postquā[c] a iudice cōpetenti[d] in ea citatio[e] emanauit ⁊ ad ptē[f] citatā peruenit: vel per eā factum[g] fuit quo minus ad eius noticiam peruenirēt[b]. ¶ Dumtā in citatione predicta talia sint expressa[i] per que plene[k] possit instrui sup quibus in iudicio ꝓuenitur.

Rubrica De sequestratione possessionum ⁊ fructuum.

Si super beneficio ꝓtra ipsius possessorem qui triēnio non possedit ī petitorio vel possessorio vna diffinitiua fertur in curia etiam si nulla fore dicatur: ipsi⁹ beneficij sequestratio per loci ordinarium fieri debet: quam impediens: vel sequestratos fructus occupans excōmunicat⁹ est: ⁊ si est de litigantibus cadit a iure suo: ⁊ respicit pendētes Jo. an.

Hō compescendas[l] litigantium malicias diffinimus: vt vna[m] contra[n] possessorem diffini-

x Pendēte: quosdā casus in quibus ponderatur pendentia vide no. de offi. le. presenti. §. i. in glo. ij. lib. vj.

a Innouari qō fieret si possessor priuaretur possessione: vel alienaretur res litigiosa: vl sup ea interpretaretur priuilegium tacita litis pendentia. ātiquave ro possessione vti non est innouari ⁊ vide q̄ scripsi. co. tit. sup rubrica.

b Ad hoc. s. quo ad innouationem impediēdā: ⁊ fortius quo ad iurisdictionē perpetuandā: de fo. cōpe. ꝓposuisti: de of. delega. gratum.

c Postq̄. in pendentia ponderam⁹ principium ⁊ finez h determinat primū. s. quādo incipiat. fm. s. qñ desinat. pz. co. ti. c. ij. li. vj. ⁊ ij. q. j. qz res. s. lite finita q̄ esse pōt p sniaz a quo nō est appellatum: vel aliter vt no. de li. cōte. c. j. lib. vj. ⁊ vide quod diri de cōfessis. c. vlti. super vlt. glo. ⁊ quod no. j. n. pro ri. c. vno.

d Competenti: alibi dicit ido neo. de ap. vt debitus. ⁊ facit h littera ad id quod ibi no. in gl. ij. Competentem autem hic dico eū qui cause iurisditionez habet cuz exercitio vato q̄ illa possit per exceptionem elidi: siue exceptio contingat personaz: vt qz suspectus: siue iurisditionem vt qz rescriptū surrepticiuz. planum est enim q̄ his casibus valet processus in pncipali si non excipiatur: de re iudi. inter monasterium. de hoc de rescrip. ad audientiaz secūdo. sicut autem requiritur cōpetentia in iudice: sic ⁊ ī citatione: facit quod scripsi de fo. cōpe. pro posuisti. de off. deleg. cum plures. lib. vj. in glo. fi.

e Citatio: priuilegia vel rescripta vident impediri per solaz causē cōmissionē sine citatione: de testi. causam. ij. ⁊ vide quod ibi diri sup glo. pe.

f Ad partem: licet ergo quo ad perpetuandam iurisditionem sufficiat citationē emanasse fm canones: ⁊ vide qō diri de of. dele. c. vlt. in fi. cū ad inducēdam litis pēdentiam non sufficit emanasse nisi peruenerit. vt hic.

g Factum: dolose: vt in iuribus statim allegandis.

h Peruenirēt: concor. de. s. de elec. causam. de renun. c. vno. de iudi. dudū. de foro compe. ꝓuis.

i Expressa: cōcor. s. de procur. non potest. ad idem. de elec. vt circa. ⁊. c. procurator. libro sexto.

k Plene: si ergo dicat iudex cōparcas vie tali responsurus ticio super quadaz domo: non erit sufficiens expressio nec dicetur lis pendere super domo: vel dom⁹ esse litigiosa ⁊ est si. de dolo ⁊ cōtumacia. ca. ij. est ergo cōsiliū actoris cui expedit inducere litis pendētiaz q̄ inseratur libellus in citatione. de vita. c. ij. bñ facit ele. s. de elec. causam. tñ ſz id nō fiat: si tñ talis est expressio per quā plene posset instrui sufficit: vt h: vbi ꝓ iudex sufficiēter expressit sed nūcius non sufficiēter retulerit nō iuuat. debuit enī emanasse ⁊ peruenisse: vt. s. dicitur.

Hō ꝓpescendas[l] Nouū ⁊ equissimū est quod inducit hec cōstitutio: quę primo ponit nouū casum sequestrationis fiēde: secūdo punit īpedientez: ibi si quis aūt. tertio cōstitutionē ad pēdētia prorogat: ibi premissis. quarto exceptionē remouet. ibi nō obstante. Jo. an.

l Cōpescēdas. i. refrenandas: ⁊ cōponitur a cō ⁊ pesco: qō verbum nō ē ī vsu: ⁊ cōcor. de. de off. ordi. c. j.

m Vna: fortius ergo si plures.

n Cōtra possessorez: si ergo cōtra petitorē pro possessore fertur sentētia nō fit seqstratio. Item si inter duos vel plures petitores beneficij fertur sententia pro vno contra reliquū vel reliquos nō fit sequestratio: hoc probat hec littera. Item si fertur sententia contra possessorem non tamen pro petitore qui forsan ad priuationē agebat non est locus sequestrationi: quod probat littera sequens in petitorio vel possessorio. ⁊ in fine huius partis. ⁊ facit quod no. Hostien. ī summa huius tituli ad finem.